

بازار جهانی سنگ‌های تزئینی و نما در هفتاد سال اخیر رونق داشته است

اشاره:

صنعت سنگ در دنیا جز در دوره رکود عمیق اقتصاد جهانی در اواخر دهه ۱۹۳۰، همواره سیر رشد و تحول را طی کرده است. ارزش افزوده سنگ‌های فرآوری شده تزئینی و نما در مقایسه با سایر بخش‌های تولیدی آن در سال‌های اخیر رشد قابل توجهی داشته و فعالیت‌هایی نظیر برش، ساب و صیقل و فعالیت‌های جانبی دیگر، مشاغل بسیاری را در دنیا ایجاد و پشتیبانی کرده است.

ارزش محصول نهایی (فرآوری شده) سنگ، حدود شش برابر محصول خام آن است و تقریباً تمامی هزینه‌های مراحل اکتشاف، استخراج، تولید و فرآوری آن را پوشش می‌دهد و درآمدهای قابل توجهی برای سرمایه‌گذاران و فعالان در این رشته به‌بار می‌آورد.

پیشرفت صنعت سنگ در جهان، مدیون چند عامل است که عبارتند از: پراکندگی ذخایر در دنیا، آماده مصرف بودن سنگ پس از استخراج و سرمایه‌گذاری محدود برای این صنعت در قیاس با دیگر محصولات طبیعی. در همین حال، کیفیت طبیعی فرآورده‌های سنگ‌های تزئینی و نما و جلوه‌های زیبای سنگ از علل رشد این صنعت در جهان و پایداری تقاضا برای آن بوده است.

پیش از این «اروپا» مرکز تولید، فرآوری و تجارت جهانی سنگ‌های تزئینی و نما بود، اما این تمرکز اکنون تا حدودی بر هم خورده که از پراکندگی ذخایر سنگ‌های تزئینی و نما و کشف ذخایر مهم آن در کشورهای درحال توسعه تا حدودی نشأت گرفته است.

در این مقاله به بررسی موقعیت بازار جهانی سنگ‌های تزئینی و نما از نظر عرضه، تقاضا، کشورهای عمده تولیدکننده و بازارهای مهم مصرف سنگ‌های یادشده می‌پردازیم.

اقیانوسیه در استرالیا به‌وفور یافت می‌شوند.

با اکتشاف و استخراج سنگ در کشورهای مختلف، اکنون رقبای جدیدی وارد بازار جهانی سنگ‌های تزئینی و نما شده‌اند. رقبایی که با بهره‌گیری از

ایران، تایلند، تایوان، ترکیه، سوریه، عربستان سعودی، کره جنوبی، هند و... در آفریقا به‌ویژه در کشورهای جنوبی، مصر و... و در قاره آمریکای شمالی، ایالات متحده و کانادا و در آمریکای جنوبی، کشورهای برزیل، آرژانتین و در

ذخایر سنگ‌های تزئینی و نما در اروپا، آسیا، آفریقا و آمریکای شمالی و جنوبی شناسایی شده است. در حال حاضر ذخایر عمده در قاره اروپا به‌ویژه در کشورهای ایتالیا، اسپانیا، یونان، پرتغال، لهستان و... در آسیا کشورهای

مزیت‌هایی مانند نیروی کار ارزان، فقدان فشارهای زیست‌محیطی، منابع سرشار و متنوع، توان جذب سرمایه‌گذاری و فنآوری، توسعه زیربنای اقتصادی (حمل‌ونقل و ارتباطات) و... می‌توانند در آینده بازار جهانی سنگ‌های تزئینی و نما، نقش کلیدی ایفا کنند و در عرصه تجارت سنگ مطرح شوند.

در عرصه تولید سنگ‌های تزئینی و نما در حال حاضر فقط ۱۰ کشور سالانه بیش از یک میلیون تن سنگ تزئینی و نما تولید می‌کنند که در مجموع نزدیک به ۷۰ درصد استخراج سنگ‌های یادشده را به‌عهده دارند.

تولید جهانی سنگ‌های تزئینی و نما (مرمر، گرانیت و سنگ لوح) در فاصله سال‌های ۹۴-۱۹۲۶ نزدیک به ۲۲ برابر شد و در این میان، تولید سنگ گرانیت با رشدی به میزان ۸۵۴۰ درصد در این دوره زمانی، بیشترین رشد را به خود اختصاص داد. علت این امر را می‌توان در وفور منابع و ذخایر سنگ گرانیت، استحکام زیاد، ضایعات کمتر در مرحله استخراج و فرآوری و سهولت دسترسی به منابع این سنگ و تنوع رنگ‌های آن و نیز تأمین نیازهای فنی و هنری مشتریان عمده در بازارهای جهانی جست‌وجو کرد. تقریباً ۴۰ درصد استخراج سنگ‌های تزئینی و نما در جهان طی این دوره زمانی مربوط به سنگ گرانیت بود. بر اساس گزارش سال ۱۹۹۵ صنعت جهانی سنگ (World Stone Industry)، تولید جهانی سنگ‌های تزئینی و نما در سال‌های ۹۴-۱۹۷۶ با متوسط رشد سالانه ۹ درصد از ۲۱/۷ به

۳۷/۸ میلیون تن رسید که طی همین دوره متوسط رشد تولید سالانه سنگ گرانیت ۱۳/۸ درصد بود.

تولید جهانی سنگ‌های تزئینی و نما در سال ۱۹۸۶ به میزان ۲۵ میلیون تن، در سال ۱۹۹۵ حدود ۵۹/۳ میلیون تن و در سال ۱۹۹۹ معادل ۱۱۰ میلیون تن برآورد شده است.

نما است و سهم آن در تولید جهانی سنگ در سال ۱۹۹۳ به ۷/۴ درصد رسید و پس از آن کره جنوبی با سهم ۴/۴ درصد، هند با سهم ۴/۱ درصد، آمریکا با ۴ درصد و برزیل با ۳/۲ درصد سهم در تولید جهانی، قرار داشتند.

بر اساس همین آمار، ایتالیا در سال ۱۹۹۵ معادل ۲۲/۱ درصد، اسپانیا ۱۰

درصد، چین ۷/۴

درصد، یونان ۵/۱

درصد، کره جنوبی

۴/۴ درصد، هند

۴/۱ درصد،

آمریکا ۴ درصد،

پرتغال ۳/۴

درصد، برزیل

۳/۲ درصد و

فرانسه ۳/۲

درصد، تولید

جهانی سنگ‌های

○ با اکتشاف و استخراج سنگ‌های تزئینی و نما در کشورهای مختلف به‌ویژه کشورهای درحال توسعه، رقبای جدیدی در بازار جهانی پیدا شده‌اند که با بهره‌گیری از مزیت‌هایی مانند نیروی کار ارزان، فقدان فشارهای زیست‌محیطی، منابع سرشار و متنوع، توان جذب سرمایه‌گذاری و فنآوری، توسعه امور زیربنایی و... می‌توانند در آینده تجارت جهانی این محصول اثرگذار باشند.

تزئینی و نما را در اختیار داشتند و در ردیف ده کشور عمده تولیدکننده سنگ‌های یاد شده قرار داشتند. آنها در مجموع ۶۶/۹ درصد تولید جهانی را تأمین کردند.

رشد بازار داخلی و گسترش فعالیت‌های ساختمان‌سازی از عوامل مهم در گسترش صنعت سنگ در کشورهای دارنده ذخایر آن بوده است.

رشد صنعت سنگ در جنوب شرقی آسیا به‌ویژه در چین، مالزی، تایلند و تایوان مرهون گسترش بخش ساختمان است که در نهایت سرمایه‌گذاری در صنعت سنگ‌های تزئینی و نما و نیز فرآوری آنها را رونق بخشیده است.

بر اساس گزارش صنعت جهانی سنگ، تولید سنگ‌های تزئینی و نما شامل مرمر، گرانیت، تاورتن و سنگ لوح در اتحادیه اروپا در سال ۱۹۹۳ به میزان ۱۶/۵ میلیون تن، در دیگر کشورهای اروپایی بیش از ۴ میلیون تن و

گزارش صنعت جهانی سنگ، گواه بر آن است که ۵۰ درصد تولید جهانی سنگ در سال ۱۹۹۳ در کشورهای عضو اتحادیه اروپا صورت گرفته و قاره اروپا در مجموع ۶۰/۳ درصد تولید جهانی را تأمین کرده و دیگر کشورهای جهان نزدیک به ۴۰ درصد آن را تأمین کردند.

این گزارش می‌افزاید: تولید سرانه سنگ‌های تزئینی و نما در اتحادیه اروپا در سال ۱۹۹۳ به میزان ۴۸/۳ کیلوگرم بود، در حالی که سرانه تولید جهانی آن به ۲/۸ کیلوگرم رسید. در بین اعضای اتحادیه اروپا نیز ایتالیا با ۴۵/۶ درصد، اسپانیا با ۲۰/۷ درصد و یونان با ۱۰/۶ درصد تولید سنگ‌های تزئینی و نما، از تولیدکنندگان معتبر در این اتحادیه بودند. آنها به ترتیب ۱۸/۹، ۹/۱، ۲/۴ درصد ذخایر جهانی سنگ را در اختیار دارند.

اما در خارج از اروپا، چین از تولیدکنندگان معتبر سنگ‌های تزئینی و

در کل قاره اروپا ۲۰/۵ میلیون تن بود. اما در دیگر کشورهای جهان به ۱۳/۵ میلیون تن و مجموع تولید جهانی به ۳۴ میلیون تن بالغ شد.

گزارش «مارموماک» (نمایشگاه بین‌المللی سنگ‌های تزئینی و نما و فناوری) حاکی است، تولید جهانی سنگ‌های تزئینی و نما شامل سنگ خام، کارشده، ضایعات فرآوری و سنگ‌های بریده شده در سال ۱۹۹۹ در مجموع به ۱۱۰ میلیون تن در جهان رسید که نسبت به رقم ۵۹/۳ میلیون تن سال ۱۹۹۵ حدود دو برابر شد.

این گزارش می‌افزاید: مصرف جهانی سنگ در سال ۱۹۹۹ به ۶۰۰ میلیون متر مربع و مصرف سرانه آن به ۱۰ متر مربع برای هر صد نفر رسید و برای نخستین بار تولید بر مصرف فزونی یافت. گردش مالی صنعت سنگ در سال ۱۹۹۹ به ۲۰ میلیارد یورو بالغ شد.

در این گزارش که با عنوان «سنگ ۲۰۰۰» منتشر شد، آمده است: «نقش اساسی توسعه منابع و ذخایر سنگ‌های تزئینی و نما در فرآیند جهانی شدن فعالیت‌های اقتصادی موجب شده که تجارت جهانی سنگ در سال ۱۹۹۹ برای نخستین بار از ۲۰ میلیون تن در سال فراتر رود.»

در این گزارش تصریح شده است: کشورهای چین، ایتالیا، اسپانیا، هند و پرتغال ۵۳/۵ درصد تولید جهانی سنگ‌های تزئینی و نما در سال ۱۹۹۹ را به عهده داشتند. این در حالی بود که قیمت این سنگ‌ها در بازارهای عمده نظیر اتحادیه اروپا، شرق آسیا و آمریکای شمالی به‌طور میانگین کاهش داشت که از عوامل مهمی نظیر روند درازمدت تحولات سریع فناوری و تحولات پیچیده مطلوبیت و رجحان مصرف و توسعه منابع سنگ‌های طبیعی

ناشی شد.

بررسی وضعیت تولید در کشورهای عمده تولیدکننده سنگ‌های تزئینی و نما در سال ۱۹۹۹ نشان می‌دهد که بخش عمده رشد تولید این سنگ‌ها در چین و فزونی مصرف در آمریکا و نیز رکود نسبی بخش صنعت در ایتالیا سبب شده که سهم بازار کشورهای تولیدکننده دچار نوسانات عمده‌ای شود و این نوسانات حتی بر صادرات ماشین‌آلات و تجهیزات موردنیاز صنعت سنگ از سوی ایتالیا تأثیر داشت و این صادرات را به میزان ۴۶ درصد و صادرات سنگ‌های فرآوری شده این کشور را با ۱۶/۵ درصد کاهش مواجه ساخت.

این در حالی است که ایتالیا از تولیدکنندگان و صادرکنندگان عمده سنگ‌های تزئینی و نما در جهان و نیز صادرکننده معتبر تجهیزات و ماشین‌آلات موردنیاز صنعت سنگ می‌باشد.

بر اساس آمار منتشره از سوی همین منبع، تولید سنگ‌های تزئینی و نما در چین در سال ۱۹۹۹ به ۱۱ میلیون تن، در ایتالیا به ۸/۵ میلیون تن، در اسپانیا و هند هر کدام ۴/۵ میلیون تن، در برزیل، کره جنوبی و یونان هر یک به ۲ میلیون تن بالغ شد.

آمارهای منتشره از سوی نمایشگاه بین‌المللی سنگ و ماشین‌کارا در سال ۲۰۰۰ میلادی نشان می‌دهد که تولید جهانی سنگ‌های تزئینی از ۴۷/۳ میلیون تن در سال ۱۹۹۵ به حدود ۵۰ میلیون تن در سال ۱۹۹۶ و سپس به ۵۴/۵ میلیون تن در سال ۱۹۹۷ افزایش یافت. در سال ۱۹۹۸ تولید جهانی به اندکی بیش از ۶۱ میلیون تن و در سال ۱۹۹۹ به ۶۱/۳ میلیون تن بالغ شد.

در این آمارها، تولید چین در سال ۱۹۹۹ به میزان ۱۳ میلیون تن، ایتالیا ۱۰ میلیون تن، هند حدود ۸/۸ میلیون تن،

ایران بیش از ۷ میلیون تن، اسپانیا ۵/۶ میلیون تن، ترکیه ۲/۴ میلیون تن، برزیل ۲/۲ میلیون تن، یونان و آرژانتین هر کدام ۲ میلیون تن، فرانسه و کره جنوبی هر کدام ۱/۳ میلیون تن، پرتغال ۱/۲ میلیون تن و آفریقای جنوبی یک میلیون تن اعلام شده است. دیگر کشورها تولیدی کمتر از یک میلیون تن در سال ۱۹۹۹ داشتند.

شایان ذکر است، تفاوت میان آمارهای تولید سنگ‌های تزئینی و نما از اقلام مختلفی که در محاسبه تولید، وارد می‌شوند، نتیجه می‌شود. برای مثال در آمارهای منتشره از سوی «مارموماک» ضایعات سنگ و سنگ‌های خرد شده که در تولید محصولات جانبی کاربرد دارد، محاسبه می‌گردد و مجموع تولید در سال ۱۹۹۹ معادل ۱۱۸ میلیون تن اعلام شده است، در حالی که آمار نمایشگاه بین‌المللی سنگ و ماشین‌کارا را خرده‌سنگ‌های مورد مصرف در صنایع جانبی منظور نشده و مقدار سنگ تولید شده در جهان که فقط در ارتباط با مقادیر مورد استفاده در مصارف تزئینی است، منظور گردیده است.

در گزارش «کارلوموتانی» دبیرکل مؤسسه ایتالیایی ماشین‌آلات سنگ تزئینی که در فصلنامه «سنگ» انتشار یافت، میزان تولید سنگ‌هایی که برای تزئین و تزئینات ساختمانی کاربرد دارد، در سال ۱۹۹۸ در سطح جهان ۵۱ میلیون تن اعلام شده و آمده است: این حجم وقتی در وجه ناخالص محاسبه شود، بالغ بر ۱۰۳/۵ میلیون تن می‌شود.

در واقع رقم مورد اشاره از سوی «موتانی» میزان برداشت از ذخایر جهانی سنگ در سال ۱۹۹۸ را که بالغ بر ۱۰۳/۵ میلیون تن است، نشان می‌دهد. بر اساس گزارش نمایشگاه بین‌المللی سنگ و ماشین‌کارا، ایران چهارمین

تولیدکننده معتبر سنگ‌های تزئینی در جهان پس از چین، ایتالیا و هند می‌باشد. اما در تجارت جهانی سنگ، جایگاهی ندارد و علت آن مصرف فزاینده سنگ‌های تزئینی و نما در بازار داخلی و رشد فعالیت‌های ساختمان‌سازی در ایران می‌باشد.

بر اساس آمار منتشره از سوی ITC، کشورهای عمده صادرکننده سنگ‌های تزئینی و نما در سال ۱۹۹۸ به ترتیب میزان صادرات عبارت بودند از: آمریکا با حدود ۳۲۰/۹ میلیون دلار، آلمان با ۲۸۲/۹ میلیون دلار، ایتالیا با ۲۶۶/۹ میلیون دلار، بلژیک - لوکزامبورگ با ۲۳۰/۶ میلیون دلار، نروژ با ۱۷۴/۶ میلیون دلار، کانادا با ۱۲۳/۷ میلیون دلار، هند با بیش از ۱۲۰ میلیون دلار، اتریش با حدود ۱۱۳ میلیون دلار و چین با حدود ۱۰۲ میلیون دلار.

در همین حال کشورهای عمده واردکننده سنگ‌های تزئینی و نما در سال ۱۹۹۸ عبارتند از: ایتالیا با ۵۴۷/۷ میلیون دلار، آلمان با ۴۵۷ میلیون دلار، هلند با ۳۵۹/۷ میلیون دلار، آمریکا با ۳۰۷/۵ میلیون دلار، ژاپن با ۲۶۸/۲ میلیون دلار، بلژیک - لوکزامبورگ با ۲۳۰/۸ میلیون دلار، فرانسه با ۱۸۷ میلیون دلار، اسپانیا با ۱۴۵ میلیون دلار، انگلیس با ۱۲۶/۵ میلیون دلار، سوئیس با ۱۰۳/۹ میلیون دلار و چین با ۱۰۰/۵ میلیون دلار. در این سال واردات سنگ‌های تزئینی از سوی سنگاپور و هنگ‌کنگ که از واردکنندگان مهم می‌باشند، به کمتر از ۱۰۰ میلیون دلار رسید.

آمارهای منتشره از سوی برخی کشورهای واردکننده سنگ در خصوص واردات سال ۱۹۹۹، نشان می‌دهد که واردات آلمان به حدود ۴۵۵ میلیون

دلار، فرانسه به ۲۰۳ میلیون دلار، سنگاپور به ۱۲۷ میلیون دلار، سوئیس به ۱۱۶ میلیون دلار، هنگ‌کنگ به ۱۰۸/۵ میلیون دلار و کانادا به ۱۰۵/۵ میلیون دلار بالغ شده است.

بررسی آمارهای صادرات و واردات سنگ نشان می‌دهد که شماری از کشورهای صادرکننده نامشان در فهرست واردکنندگان نیز به چشم می‌خورد. کشورهایی که اغلب در بین تولیدکنندگان معتبر نیز جای دارند. از این رو می‌توان نتیجه گرفت که شماری از کشورها به ویژه کشورهای اروپایی به لحاظ تخصص و فناوری در ساب و صیقل، یا به عبارتی فرآوری و پردازش سنگ، اقدام به واردات سنگ خام (کوپ) به ویژه از کشورهای در حال توسعه تولیدکننده این نوع سنگ‌ها نموده و پس از پردازش، ضمن تأمین نیاز بازار داخلی وسیع خود، به صادرات آن نیز مبادرت می‌ورزند.

در هر حال بررسی‌های آماری نشان می‌دهد که بازار اتحادیه اروپا از بازارهای عمده سنگ‌های تزئینی و نما محسوب می‌شود. این بازار ضمن جذب سنگ‌های کار نشده در تجارت سنگ‌های فرآوری شده نقش مهمی دارد. پس از آن بازار شرق آسیا و آمریکای شمالی از بازارهای قابل نفوذ می‌باشد. هر اندازه توسعه و سازندگی در مناطق مختلف جهان گسترش پیدا کند و ساختمان‌سازی از رونق برخوردار شود، به‌طور طبیعی تقاضا برای سنگ‌های تزئینی و نما افزایش می‌یابد. از این رو می‌توان گفت شماری از کشورهای تولیدکننده سنگ‌های تزئینی و نما، در بین کشورهای در حال توسعه خود از بازارهای عمده و قابل نفوذ می‌باشند.

بررسی بازار جهانی سنگ مرمر و تراورتن کار نشده (خام) نشان می‌دهد که اتحادیه اروپا با واردات حدود ۴۹

میلیون دلار، پرونی با واردات ۱۱/۶ میلیون دلار، تایوان با واردات حدود ۱۱/۲ میلیون دلار، چین با واردات ۱۰/۸ میلیون دلار، ژاپن با واردات ۱۰/۶ میلیون دلار و مصر با واردات ۱۰ میلیون دلار از این نوع سنگ‌ها، خریداران عمده این محصول می‌باشند.

در همین حال در خصوص تجارت سنگ‌های مرمر و تراورتن به صورت بلوک، آمارهای ارایه شده نشان می‌دهد که بازارهای عمده در شرق آسیا قرار دارند. ارزش واردات هنگ‌کنگ از این نوع سنگ‌ها در سال ۱۹۹۸ به حدود ۴۴/۳ میلیون دلار، اندونزی به ۱۴/۵ میلیون دلار، سنگاپور به ۱۴ میلیون دلار، اتحادیه اروپا به ۱۲/۶ میلیون دلار، چین به ۱۲/۷ میلیون دلار و تایوان به ۹/۴ میلیون دلار بالغ شد.

در زمینه سنگ گرانیت کار نشده نیز بازارهای عمده اتحادیه اروپا و شرق آسیا می‌باشند. طبق آمارهای موجود اتحادیه اروپا با واردات ۵۱۳/۵ میلیون دلار سنگ گرانیت خام، تایوان با واردات ۱۷۷/۷ میلیون دلار و ژاپن با واردات حدود ۱۲۳ میلیون دلار خریداران عمده این نوع سنگ‌ها در سال ۱۹۹۸ بودند. در مراحل بعدی می‌توان از چین با واردات ۲۸/۷ میلیون دلار، بنگلادش با ۱۵/۲ میلیون دلار، لهستان با ۱۳/۵ میلیون دلار و کانادا با واردات ۱۰/۴ میلیون دلار به عنوان بازارهای دارای کشتش نام برد.

در همین حال بازار عمده برای سنگ گرانیت بریده شده به شکل بلوک یا لوح در سال ۱۹۹۸ ابتدا اتحادیه اروپا با واردات حدود ۲۹ میلیون دلار بود. پس از آن اندونزی با واردات ۲۷/۴ میلیون دلار، سنگاپور با واردات ۱۸ میلیون دلار، چین با واردات ۱۶/۶ میلیون دلار، کره جنوبی با ۱۵/۲ میلیون دلار و ژاپن با

یک دهه آینده در تجارت جهانی سنگ‌های تزئینی نقش فعالی ایفا کنند. آنها با اشاره به فزونی نیروی کار ارزان در این کشورها، شناسایی ذخایر و اقدام به استخراج با بهره‌گیری از شیوه‌های نوین و فناوری روز، ضروری می‌دانند و عقیده دارند که دستیابی این کشورها به فناوری، تجهیزات و ماشین‌آلات مورد نیاز فرآوری سنگ تزئینی ضروری است.

این کارشناسان به ارزش افزوده فرآوری سنگ (حدود شش برابر سنگ خام) اشاره می‌کنند و می‌افزایند: کشورهای درحال توسعه دارای ذخایر اقتصادی سنگ‌های تزئینی برای ایجاد اشتغال، افزایش تولید ناخالص داخلی و دستیابی به درآمدهای ارزی قابل توجه می‌بایست به بهره‌برداری از معادن و فرآوری سنگ‌های تزئینی اهمیت دهند و سرمایه‌گذاری در این بخش را با دو هدف تأمین نیازهای توسعه‌ای در درون مرزها و حضور فعال در بازارهای جهانی دنبال نمایند. این سرمایه‌گذاری‌ها می‌تواند با مشارکت شرکت‌های فعال در این بخش و صاحب سرمایه و فناوری که در اتحادیه اروپا و برخی کشورهای شرق آسیا وجود دارند، تأمین مالی و تجهیز گردد.

کارشناسان عقیده دارند که سنگ‌های تزئینی و نما از بازار پویایی در آینده برخوردار خواهند بود و از این رو سرمایه‌گذاری‌های با پشتوانه فناوری روز می‌تواند در رشد درآمدهای ارزی کشورهای درحال توسعه دارای ذخایر سنگ تزئینی و نما مؤثر باشد. برای حضور فعال در بازارهای جهانی، مشارکت در نمایشگاه‌های تخصصی معتبر در این زمینه ضروری است.

اتحادیه اروپا با جذب ۵۴/۹۵ درصد سنگ‌های گرانیت مورد مبادله در بازارهای جهانی، تایوان با ۱۹/۰۲ درصد و ژاپن با ۱۳/۱۶ درصد بودند.

عرضه‌کنندگان عمده سنگ گرانیت بریده شده به صورت بلوک یا لوح در سال ۱۹۹۸، کشورهای ایتالیا با تأمین ۲۴/۰۷ درصد، هند با ۱۴/۱۳ درصد، هند با ۸/۸۵ درصد، اسپانیا با ۸/۸۵ درصد، آفریقای جنوبی با ۸/۴۳ درصد و چین با تأمین ۷/۰۶ درصد تقاضای جهانی بودند.

این بررسی‌ها نشان می‌دهد که هنگ‌کنگ با جذب ۲۱/۳۹ درصد واردات جهانی سنگ‌های گرانیت بریده شده به صورت بلوک یا لوح، عمده‌ترین خریدار در بازار جهانی بوده است. پس از آن اتحادیه اروپا با ۱۲/۹۷ درصد، اندونزی با ۱۲/۳۰ درصد و سنگاپور با ۸ درصد واردات جهانی، از بازارهای مهم به‌شمار می‌روند.

با توجه به آمارهای ارائه شده در خصوص تجارت جهانی سنگ‌های تزئینی و نما، می‌توان نتیجه گرفت که بازارهای عمده در شرق آسیا و اتحادیه اروپا قرار دارند. این بازارها با توجه به فزونی تقاضا برای تأمین نیازهای ساخت‌وساز، در زمینه واردات انواع سنگ با کشش می‌باشند. اما شماری از آنها با بهره‌گیری از نیروی کار ارزان و دستیابی به فناوری پردازش سنگ، با واردات سنگ به صورت کارنشته (خام) ضمن ایجاد اشتغال و ارزش افزوده در فرآیند فرآوری سنگ و تأمین نیازهای بازار داخلی، اقدام به صدور فرآورده‌های با ارزش افزوده بالاتر نیز می‌نمایند.

کسارشناسان با اشاره به موقعیت بازارهای جهانی سنگ و پراکندگی ذخایر سنگ‌های تزئینی و نما به ویژه در کشورهای درحال توسعه آسیا و آفریقا، عقیده دارند که این کشورها می‌توانند در

حدود ۱۴ میلیون دلار از بازارهای عمده خریدار سنگ گرانیت بریده شده بودند.

بررسی بازارهای جهانی سنگ‌های تزئینی و نما همچنین نشان می‌دهد که کشورهای ایتالیا با ۲۸/۶۱ درصد، هند با ۹/۴۹ درصد، ترکیه با ۹/۴۴ درصد، ایران با ۸/۲۶ درصد، مصر با ۶/۹۸ درصد و رومانی با ۵/۳۸ درصد سهم در بازار سنگ‌های مرمر و تراورتن کارنشته، عرضه‌کنندگان عمده این سنگ‌ها به بازارهای جهانی به‌ویژه اتحادیه اروپا، پرونی، تایوان، چین و ژاپن بوده‌اند. اتحادیه اروپا به تنهایی ۳۷/۱ درصد کل واردات این نوع سنگ‌ها را به خود اختصاص داد.

صادرکنندگان عمده سنگ‌های مرمر و تراورتن بریده شده به صورت بلوک و لوح نیز کشورهای ایتالیا، اسپانیا، یونان، ترکیه، تایوان و هند بودند که سهم آنها در صادرات این محصولات به بازارهای جهانی به ترتیب ۵۰/۰۷، ۱۲/۱۳، ۵/۵۶، ۴/۷۰، ۴/۵۹ و ۲/۹۲ درصد بود.

در همین حال هنگ‌کنگ با جذب ۲۹/۶۲ درصد سنگ‌های صادراتی و تراورتن بریده شده به صورت بلوک و لوح، اندونزی با ۹/۶۹ درصد، سنگاپور با ۹/۴۰ درصد، چین با ۸/۵۳ درصد، اتحادیه اروپا با ۸/۴۳ درصد و تایوان با ۶/۳۱ درصد سنگ‌های صادراتی، بازارهای عمده خریدار این محصولات بودند.

صادرکنندگان عمده سنگ‌های گرانیت کارنشته در سال ۱۹۹۸ به ترتیب هند با ۲۶/۳۴ درصد، برزیل با ۱۹/۸۴ درصد، آفریقای جنوبی با ۱۴/۵۴ درصد، نوژ با ۸/۹۱ درصد، چین با ۸/۰۷ درصد و ایالات متحده آمریکا با ۳/۷۳ درصد سهم در بازار جهانی بودند. واردکنندگان عمده این نوع سنگ نیز